

Vi närmar oss ett heligt rum. Stannar en bit där ifrån. Häller vatten på marken som ett tecken på vår vördnad och tacksamhet. Ber om lov att stiga in. Det tar en stund, ett par minuter så hör vi – Var hälsad systrar och porten öppnar sig. Slår oss ner på en kullfallen trädstam. Känner in energierna. Ser kvinnor från en annan tid som sökt sig dit för att få råd och styrka. För att be till sina gudar och gudinnor.

Ljusets drottning stiger fram, visar öppningen till det innersta rummet till det heliga rummets hjärta. Vi bugar vördnadsfullt men väljer att stanna utanför i den yttre cirkeln. Ärkeänglarna är med. Ser oss och vägleder.

Ställer mig vid ett klippblock. Får veta att det är en plats för hemligheter där kvinnor har mötts och delat sina innersta tankar. Det som händer här bevaras i bergets sprickor och håligheter.

Vi är klara att gå vidare. Tackar vördnadsfullt och drar oss tillbaka.

Söker oss till skuggan i ravinen där trädens kronor skyddar mot solen och ger oss det dämpade ljus som vi söker. Här finns älvor och tomtar, naturväsen. En ängel bjuder upp till dans och för mig i en

böljande rörelse. En kärleksfull livsbejakande dans. En dans som för mig in i mitt hjärta, till mitt centrum. Till lugn och vila, till läkning och styrka. Öppnar mitt inre öga. Tomten blir nyfiken. Ställer sig bredbent mellan två träd. Korsar armarna över bröstet, har en bister min, men ögonen glittrar.

Havet rullar in, ger svalka åt varma trötta fötter. En svan har lämnat alla sina fjädrar på stranden, örnen lämnade en av sina. Påminner om livets förgänglighet och naturens balans. Den sårade svanen gav liv till örnen och gav på så sätt livet vidare. Hon gav sitt liv för att ge liv och lämnade sina fjädrar till oss att hedra och hela skapelsen. Visar shamanens kraft i samspelet med naturen och det hon ger. **En ängel mot mitt bröst.**

Text Ann Gripenlöf, Nyckelviken 14 juni 2018. Foto Anette Tamm